

Mester i at gange

*Prøven nærmede sig.
Men Luca havde en plan.*

Jessica Larsen
Baseret på en sand historie

»Elsk kun Herren, gør din pligt«
(Børnenes Sangbog, s. 45)

Ni gange syv er 63. Seks gange otte er ... 42?
Nej, det er ikke rigtigt!

Luca viskede irriteret sit svar ud.

»Så er tiden gået!« råbte Lucas lærer. »Alle skal aflevere deres prøver.«

»Åh nej!« tænkte Luca. »Jeg er slet ikke færdig!«
Luca sukkede, da han afleverede sin prøve. Han skulle have 90 procent rigtige i denne tidsprøve for at bestå gangetabellerne og blive klassens bedste, men han vidste ikke, hvordan han skulle gøre det!

ILLUSTRATIONER: JOSH TIMOTHY

Da familien studerede skriften sammen den aften, læste far fra Lære og Pagter: »Derfor, hvis I vil bede mig, skal I få; hvis I vil banke på, skal der lukkes op for jer« (L&P 6:5).

Luca rankede sig op. Der var svaret! Bøn!

Luca begyndte hver dag at bede for, at han ville klare sig godt i gangeprøven. Det ville virke. Det *skulle* virke. Endelig ville han blive klassemester!

Om tirsdagen kom Luca hjem fra skole og greb sin basketball.

»Skal du have hjælp med lektierne?« spurgte mor.

»Niks! Det har jeg ordnet!« sagde Luca idet han løb ud af døren. Han troede så meget på bønnen, at han ikke engang tog sine tabeller frem for at øve sig.

Da det blev fredag, vidste Luca, at han ville bestå prøven. Men da han satte sig ned for at tage den, kom svarene bare ikke, og det gik værre end før!

Luca gik duknakkert hjem fra bussen. Han havde bedt så meget om at blive gangemester. Hvorfor havde vor himmelske Fader ikke besvaret hans bøn?

Da han kom hjem, skød han mod mål, indtil far kom hjem fra arbejdet. Far dyttede, da han kørte ind.

»Hvordan gik det i skolen?« spurgte far.

»Ikke særlig godt,« sagde Luca og kiggede ned i jorden. »Jeg kan ikke bestå min gangeprøve.«

»Det er jeg ked af at høre,« sagde far. Han rakte hænderne op for at spille.

»Jeg burde have bestået,« sagde Luca. »Jeg har bedt og det hele. Far, du sagde, at vor himmelske Fader besvarer bønner. Han besvarede bestemt ikke min bøn i dag!«

»Havde du øvet dig på dine tabeller?« spurgte far.

»Nej.«

»Jeg ville gerne klatre over hele klatrestativet engang, men jeg faldt ned. Så jeg prøvede igen, og jeg faldt igen. Jeg kom kun til tredje ribbe. Jeg bad vor himmelske Fader om at hjælpe mig til at være modig. Da jeg havde bedt, var jeg klar igen. Denne gang klarede jeg den til fjerde ribbe. Så til den femte. Jeg blev bedre! Jeg vidste, at vor himmelske Fader ville hjælpe mig til at være modig nok til at prøve at blive bedre.«

Lily S. er 7 år og fra Arkansas i USA

»Havde du overhovedet læst på det?«

»Nej,« sagde Luca. »Men jeg bad hele ugen!«

Far dribblede bolden og kiggede på Luca. »Du ved, at det med at gange minder meget om basketball. Hvordan blev du så god til basketball?«

»Jeg øvede mig,« sagde Luca.

»Ja, og når vi beder vor himmelske Fader om at hjælpe dig, inden du spiller kampe, så beder vi ham ikke om at trylle dig om til en god basketballspiller. Hvad beder vi om?«

»Om at jeg må huske det, jeg øvede mig på,« sagde Luca.

»Det er rigtigt. Bønner virker bedst, når vi gør vores del og samtidigt beder vor himmelske Fader om at hjælpe os,« sagde far.

»Så er min del at øve mig på tabellerne?« spurgte Luca.

»Præcis,« sagde far og kastede bolden tilbage til Luca.

Luca sukkede dybt og skød. Bolden hoppede tilbage fra ringen. »Okay. Det kommer til at kræve en masse arbejde. Men jeg tror, at jeg kan øve mig meget og bede vor himmelske Fader om at hjælpe mig.«

»Lige præcis,« sagde far. »Er du parat til at spille lidt mod hinanden?«

Luca grinede og tog bolden fra far. »Ja da! Så længe du hjælper mig med at øve på samme tid.«

»Aftale,« sagde far. »Seks gange otte er?«

»Otteogfyrre!« Sagde Luca og skød igen. Denne gang gled den lige igennem ringen.

Med en kombination af øvelse og bøn skulle han nok blive gangemester alligevel. ■

Forfatteren bor i Texas i USA.